

Так, життя зав'язалося хитро...

Сергій Єсенін

Так, життя зав'язалося хитро,
Не можливо нічого змінить.
Вже не будуть, схвильовані вітром,
Наді мною берези шуміть.

Дім старенький без мене скулиться,
Мій собака давно подох.
На московських покручених вулицях
Присудив мені вмерти бог.

Я люблю тебе, місто в'язове,
Хоч не скажеш про це в словах.
Золотава дрімотна Азія
Спочиває на куполах.

А вночі, коли світить місяць
Яскравіше, ніж безліч зірок,
Мої ноги грязюку місять,
Ведучи у знайомий шинок.

Дим і сварка в притулку грішнім,
Та всю ніч, мов якийсь упир,
Я читаю повіям вірші
І глушу із бандитами спирт.

Я ніскільки від них не кращий,
І тому я кажу невлад:
"Я такий же, як ви, пропавший,
Не вернутись мені назад".

Дім старенький без мене скулиться,
Мій собака давно подох.
На московських покручених вулицях
Присудив мені вмерти бог.

Переклад Олександра Грязнова